

Vihreät

Suomen asemasotavaiheeseen juuttuneen puoluekentän iloksi syntyi 1980-luvulla uusi puolue, joka ei ajanutkaan enää vain työläisen, työnantajan, maanviljelijän tai ylipäättään ihmisen asiaa. Vihreä liitto tuli ja profiloitui luonnon puolustajaksi, vapaaksi ryhmittymäksi, joka asettui aina liito-oravan tai hylkeen puolelle, olipa kiistakysymys mikä tahansa.

Vihreiden ideologinen kirkkaus oli Suomen oloissa häikäisevä, sillä ryhmittymä ei halunnut muodostaa valta-ahnetta puoluetta. Tämä riemu ei kuitenkaan ollut pitkäaikaista, sillä jo vuoden kuluttua kattojärjestön perustamisen jälkeen liike muuttui puolueeksi.

Aatteellinen vallankumous muotoutui puoluetuen ja eduskuntapaikkojen myötä tuttuun suuntaan. Valtaan käsiksi päässyt vaaleanvihreä siipi hiljensi kumouksellisen syvänvihreän siiven. Valta söi kumouksen eikä periaatteellisesta puoluejärjestelmän vastustamisesta puhuttu enää mitään.

Puoluekartalla Vihreät eivät halua olla vasemmalla eivätkä oikealla vaan edellä. Edellä se onkin, joskus jopa niin pitkällä, että äänestäjä ei enää tiedä mihin se on mennyt. Hallitusta sorvattaessa Vihreät taipuvat kuin pajunvitsa mihin kokoonpanoon tahansa. Olipa johdossa demarit taikka keskusta, Vihreille löytyy paikka hallituksen pientareelta.

Aivan valtopolitiikan kotikissaksi Vihreät eivät ole vielä alistuneet, sillä kun vuonna 2002 eduskunta antoi luvan rakentaa viides ydinvoimala, Vihreät potkivat aisaa ja jättivät Lipposen hallituksen. Mutta Siperia ja politiikka opettavat. Pian ydinvoimakin voi vihertää myös Vihreitten silmissä.

Mutta mitä tarjottavaa Vihreillä lopulta on kaupunkilaiselle, joka koskettaa maata ensimmäisen kerran vasta kun arkku on maatunut hänen ympäriltään? Kerrostaloyksiossa asuvalle, pätkätöistä elämänloimensa sormet verillä kutovalle kansalaiselle biodiversiteettiä edustaa lähinnä viemäristä kapuavat sokeritoukat ja listojen alla lymyävät hämähäkit. Greenpeacen tempauksia seuratessaankin tulee pohdittua lähinnä sitä, kuinka niihin osallistujat aina onnistuvat saamaan töistään vapaata?

Kaikesta huolimatta vihreä aate tarttuu ja leviää poliittisella kentällä kuin home. Pian pääpuolueet ovat niin vihreitä, ettei Vihreää liittoa tarvita enää lainkaan. Mutta sehän ei Vihreitä haittaa, sillä tärkeintähän on aate, ei puolue. Onhan?

Juha-Pekka Koskinen
kirjailija, vaaliveteraani

Politiikan paradokseja:

15.10. Kristillisdemokraatit

Hallitusta sorvattaessa Vihreät taipuvat kuin pajunvitsa mihin kokoonpanoon tahansa. Olipa johdossa demarit taikka keskusta, Vihreille löytyy paikka hallituksen pientareelta.